

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie nr R 856/2004-G oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „klocek LEGO” dla towarów należących do klasy 28 w „kolorze czerwonym” — Wspólnotowy znak towarowy nr 107 029

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Mega Brands Inc.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden zarzut. Twierdzi ona, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. e) pkt ii) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z uwagi na to, iż — zdaniem skarżącej — dokonano w niej niewłaściwej wykładni tego przepisu oraz celów jego wydania, a także z tej przyczyny, że w decyzji tej zastosowano omawiany przepis do czegoś, co nie jest objęte ochroną prawną znaku towarowego wynikającą z omawianej rejestracji.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Microsoft przeciwko Komisji

(Sprawa T-271/06)

(2006/C 294/115)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Microsoft Inc (Seattle, USA) (przedstawiciele: adwokaci J-F. Bellis, G. Berrisch oraz I. S. Forrester, QC i D. W. Hull, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie ostatecznej kwoty kary pieniężnej nałożonej na Microsoft Corporation w decyzji C(2005)4420 wersja ostateczna i

zmiany tej decyzji w odniesieniu do kwoty tej kary pieniężnej;

- ewentualnie stwierdzenie nieważności lub obniżenie nałożonej kary pieniężnej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 10 listopada 2005 r. (zwaną dalej „decyzją na podstawie art. 24 ust. 1”), wydaną na podstawie art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 Komisja nałożyła karę pieniężną w przypadku niezastosowania się przez skarżącą do zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności zgodnie z decyzją C(2004)900 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2004 r. (zwaną dalej „decyzją z 2004 r.”). W zaskarżonej decyzji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. została ustalona ostateczna kwota kary pieniężnej za okres od dnia 16 grudnia 2005 r. do dnia 20 czerwca 2006 r. w wysokości 280,5 miliona EUR.

W skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z następujących powodów:

Po pierwsze skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła obowiązek udzielenia jasnych informacji i dokładnych wskazówek w odniesieniu do to tego, czego wymagała w celu zastosowania się do decyzji z 2004 r. Skarżąca uważa, że takie informacje i wskazówki były konieczne do wyboru środków, których oczekuje się od niej w celu wykonania zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności. W związku z tym skarżąca następnie podnosi, że Komisja nie zawarła odpowiednich wskazówek w decyzji z 2004 r. jak również w samej decyzji na podstawie art. 24 ust. 1, ani przed ich wydaniem ani nawet w kilka miesięcy po ich wydaniu.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja wystarczająco nie dowiodła, że skarżąca nie wykonała zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności, tak jak wymaga tego decyzja z 2004 r. Mianowicie Komisja nie przedstawiła jasnego i przekonującego rozumowania popartego wystarczająco jasnymi i spójnymi dowodami, że (1) dokumentacja techniczna udostępniona przez skarżącą w dniu 15 grudnia 2005r. nie spełniała wymogów określonych w decyzji z 2004 r.; a (2) żaden z kolejnych kroków podjętych przez skarżącą w okresie od dnia 16 grudnia 2006r. do czerwca 2006 r. nie wystarczał do zapewnienia zastosowania się do tej decyzji. W szczególności, zdaniem skarżącej, Komisja nie oceniła obiektywnie przedstawionego jej materiału dowodowego oraz zastosowała błędne kryterium przy ocenie dokumentacji technicznej.

Jako trzeci powód stwierdzenia nieważności skarżąca wskazuje na fakt, że Komisja odmówiła jej prawa do bycia wysłuchaną przed wydaniem zaskarżonej decyzji, ponieważ okres odniesienia dla nałożenia kary pieniężnej obejmował okres od dnia 16 grudnia 2005r. do dnia 20 czerwca 2006 r., natomiast pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało opublikowane w dniu 21 grudnia 2005 r., nie obejmując pojedynczego dnia okresu odniesienia.

Po czwarte Komisja naruszyła prawa do obrony, ponieważ odmówiła pełnego dostępu do akt sprawy, w tym do wymiany informacji pomiędzy Komisją, z jednej strony, a jej ekspertami, z drugiej strony.

Wreszcie skarżąca sugeruje, że kwota kary pieniężnej jest wygórowana i nieproporcjonalna, ponieważ Komisja nie uwzględniła złożoności zobowiązania i zupełnie pominęła, że skarżąca starała się zastosować do poprzednich decyzji Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-272/06)

(2006/C 294/116)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidis, adwokaci)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi,
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania, również jeśli skarga ta zostanie oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2006 r. o odrzuceniu jej oferty przedstawionej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert AM CJ 13/04 w zakresie konserwacji, rozwoju i serwisowania aplikacji informatycznych (OJ 2005/S 127-125162 & 2005/S 171-169521) oraz o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi.

Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została podjęta z naruszeniem rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1), szczególnych przepisów w sprawie jego wykonania i dyrektywy 2004/18/WE, poprzez nieprawidłową jej zdaniem interpretację kryteriów selekcji, naruszenie zasad przejrzystości i równego traktowania uczestników.

Ponadto skarżąca twierdzi, że decyzja instytucji zamawiającej zawiera oczywiste błędy w ocenie jej oferty, wykraczając tym samym poza granice uprawnień dyskrecjonalnych instytucji wspólnotowych w dziedzinie zamówień publicznych.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2006 r. — ISD Polska i Industrial Union of Donbass przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/06)

(2006/C 294/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ISD Polska sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) i Industrial Union of Donbass Corp. (Donieck, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci C. Rapin i E. Van den Haute)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną
- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Polskę na rzecz Huty Częstochowa S.A. [notyfikowanej jako dokument C (2005) 1962];
- tytułem żądania ewentualnego uznanie, że w dniu wniesienia niniejszej skargi zobowiązanie Polski do odzyskania pomocy i odsetek określonych w art. 3 decyzji nie istnieje i w konsekwencji, że kwoty tej pomocy i odsetki nie należą się;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji i przekazanie kwestii związanej z odsetkami Komisji w celu wydania nowej decyzji w rozumieniu załącznika A do niniejszej skargi lub każdego innego rozważania Sądu w motywach wyroku;
- w każdym razie obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania
- w przypadku rozstrzygnięcia przez Sąd, że należy umorzyć postępowanie, obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 6 w związku z art. 90 lit. a) regulaminu Sądu.